

[Tove Jørgensen]

hjemmel til på forhånd at udelukke forsvarere. Vi har fået at vide, at forsvarere i dette land ikke registreres på forhånd. Vi har fået at vide, at der ikke på nuværende tidspunkt findes forsvarere, der kunne udelukkes, i hvert fald ikke for et år siden, hvor Hagens også praktiserede. Hvilke grunde er der så kommet i mellemtiden til, at Hagens ikke kan procedere i en given retssag?

Det er slet ikke indholdet af den retssag, der ligger nu, det drejer sig om, det er selve princippet om, hvordan man kan udelukke en forsvarer fra en retssag på det foreliggende grundlag.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg er fuldt bekendt med de bestemmelser, fru Tove Jørgensen citerer, og de udtalelser, der er citeret fra betænkningen, men jeg vil bare igen gøre opmærksom på, at spørgsmålet om, hvilken hjemmel der er, jo også vil blive bedømt, det er ganske naturligt, af den særlige klageret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

10) Til *justitsministeren* af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Vil ministeren inlede tjenstlig undersøgelse mod politimesteren og vicepolitimesteren på Frederiksberg på grund af det embedsmisbrug, der fra politimyndighedens side har fundet sted i forsøget på at udelukke landsretssagfører Chr. Vilh. Hagens fra forsvaret af en sigtet på trods af den sigtedes ønske og i strid med alle paragraffer i retsplejeloven herom?«

(Spm. nr. 609).

Skriftlig begrundelse.

Sagen fra Frederiksberg er enestående i Danmark i fredstid. Embedsmisbruget er åbenbart i henhold til de oplysninger, der er kommet frem i dagspressen, og som fremgår af landsretssagfører Hagens' udredning om de særegne metoder, der er taget i anvendelse for at afskære ham fra hans advokatrettligheder. Sagen ryster retssikkerheden i Danmark. Det er derfor nødvendigt, at de ansvarlige politifolk suspenderes, og at sagen om embedsmisbruget gøres til genstand for tjenstlig undersøgelse.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det her stillede spørgsmål har jo en tæt sammenhæng med det foregående spørgsmål om den samme helt konkrete straffesag, og jeg må derfor henvise til min foregående besvarelse. Jeg kan tilføje, at jeg intet grundlag finder for at indlede tjenstlig undersøgelse mod de politiembedsmænd, som nævnes i spørgsmålet.

Tove Jørgensen (DKP):

Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at dette spørgsmål har sammenhæng med det foregående. Det har jo nok også sammenhæng med hele spørgsmålet, at ministeren i sin tid var medforslagsstiller til et forslag om forsvarerudelukkelse i forbindelse med spionsager. Men det var jo et forslag, der blev nedstemt. Det findes altså ikke i loven, som den er i dag. Jeg vil godt lige henvise til, at den 1. februar 1979 fik Hagens en henvendelse fra politiinspektør Klintbøl på Frederiksberg. Hagens oplyser under samtalen, at han er advokat for DDR-ambassaden, men Hagens må ikke få hverken dommerens eller den beskikkede forsvarers navn. Den 2. februar 1979 spørger Hagens, om beskikkelsen er i orden, fordi den anklagede har ønsket Hagens som forsvarer. Svaret er, at begæringen er sendt til retten, og der vil ligge besked den 6. februar 1979. Det bekræftes af Frederiksberg retskontor.

Den 6. februar ringer Hagens til rettens kontor, og man svarer, at man ikke har modtaget nogen begæring. Hagens ringer til vicepolitimester Clausen, og denne svarer, at der er afholdt retsmøde, naturligvis uden at Hagens har været til stede. Spørgsmålet om beskikkelse er procederet, og det er optaget til kendelse. Hagens undrer sig over, hvorfor han ikke er tilkaldt, eftersom han er foreslået, og svaret er, at der er tale om et lukket retsmøde. Hagens indvender, at det ikke er nødvendigt at være til stede ved selve sagens behandling, men kun ved spørgsmålet om beskikkelse.

Den 7. februar ringer Hagens til Frederiksberg ret og får et svar fra en fru Brandt, at der ikke foreligger nogen kendelse, men senere på dagen bliver han ringet op af retsassessor Broman, der siger, at kendelsen vil foreligge den 8. februar. Hagens kan ikke få resultatet at vide, fordi det er fremkommet i